

[Fibiger.]

Trafikminister, at naar der herindefra er begaaet en Fejl, er det klart, at vi maa have en anden Færge, saa Trafikken kan blive besørget, og Bilerne ikke skal holde i flere Timer for overhovedet at blive befordret. Det er en Rute, der har givet et betydeligt Overskud, og der er mange, som færdes der daglig; og det maa være saaledes, at Trafikken kan besørges, det skulde nødigt være nødvendigt de Steder, hvor Staten har Overfarten, at anlægge private Færger ved Siden af, for at Trafikken kan blive besørget.

Jeg skal gerne give den højtærede Trafikminister Anvisning paa, hvordan det kan ordnes. Det kan ordnes saaledes, at Færgen her sendes til Næssund, og Færgen fra Næssund flyttes til Feggesund, hvor Forholdene mellem Mors og Hannæs er meget daarlige, og at vi faar en ny Færge. Vi skal ikke stille store Fordringer, den maa godt være af Træ ligesom den mellem Mors og Salling, naar blot Trafikken kan foregaa.

Der har ved denne Finanslovbehandling været talt meget om Landbrugskrisen ud over vort Land. Det er sagt fra forskellig Side med Hensyn til det, der er sket i England, og det, der er sket herhjemme med Hensyn til Kronens Nedsættelse, at der skulde være en Lysning, at Forholdene der-ved skulde være blevet bedre. Den højtærede Statsminister nævnte i Dag, at det kunde godt være, der ved det, der var sket, nu var kommet en Bedring for det større Landbrug, det var altid dem, der løb med Kagen, medens det var det mindre Landbrug, der kom til at sidde med Smerten, ogsaa over det, der var sket her. Jeg har ogsaa gennem det Ændringsforslag, der af Landbrugsministeren er stillet til Regeringens oprindelige Kriselovforslag det Indtryk, at man mener, der er en Bedring, og at man derfor ikke vil stille saa store Midler til Raadighed, som man først havde tænkt.

Jeg kan slet ikke dele den optimistiske Opfattelse, der er kommet til Orde. Der har i det sidste Aars Tid været Tab paa Landbruget, og der har de foregaaende Aar været en meget lille Forrentningsevne, saaledes at det, der er sket, kun bevirker, at Værnens Pris ikke falder yderligere, men maaske kan holdes paa det nuværende Niveau. Jeg har ikke set Smørnoteringen i Dag, men man mener, den vil falde, det tyder jo ikke paa, at der kommer nogen større Prisstigning.

Med Henblik paa hele dette Spørgsmaal vil jeg derfor gerne sige, at det af Regeringen fremsatte Lovforslag slet ikke kommer Landbruget som Erhverv til Hjælp,

men kun nogle enkelte. Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Fremsættelsen, at de andre Lovforslag, der er forelagt, kun var Lapperier; Lovforslagene om Nedsættelsen af Ejendomsskatterne var Lapperier, man vilde der hjælpe baade dem, der trængte, og dem, der ikke trængte, man vilde sætte en Lap over Hullerne, men nogle Steder vilde Lappen ikke være saa stor, at den kunde dække Hullet, andre Steder vilde det være saadan, at der ikke behøvedes nogen Lap. Det forekommer mig, at netop det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat, er at sætte Lapper paa Klædningen, fordi man egentlig erkender, at Skattebyrderne er for høje. Man vil saa komme nogle enkelte til Hjælp, men man vil ikke forny hele Klædningen; den skulde gøres mere behagelig for den enkelte, det var det, man hellere vilde, end at der skulde sættes forskellige Lapper paa rundt omkring.

Den Skattebyrde, der er lagt paa Landbruget, er efterhaanden blevet saa stor, at den ikke kan bæres. Gennem det Forslag, Regeringen har fremsat, har jeg ogsaa Indtrykket af, at den erkender, at det er saadan, idet det bestemmes, at de Penge, vedkommende Landbruger skal have, først og fremmest skal bruges til at betale Skatten med. Hvis der ikke var et stærkt Skattetryk, var der ingen Mening i at indføre den Bestemmelse, at Pengene først skulde avendes dertil; hvis det kun var en Rentebyrde og Gældskrise, som man har sagt, skulde man have givet det Udtryk i, at Pengene først skulde bruges til Betaling af Renten, idet Skatten efter Regeringens Mening kun var et lille Beløb, som man nok kom over. Man har, forekommer det mig, netop erkendt det ved at sige, at Pengene fortrinsvis skal anvendes til at betale Skat med, eller at Kommunerne skal tilbageholde Tilskuddet, saaledes at Skatten bliver dækket.

Den højtærede Statsminister mente i Dag ikke, at den Stigning i Ejendomsskatterne, der havde fundet Sted, var uberettiget, og han mente, at det ikke var noget Retfærdighedskrav, naar man talte om, at Ejendomsskatterne skulde nedsættes. Den højtærede Statsminister gjorde opmærksom paa, at andre Skatter var ogsaa steget og steget i stærkere Forhold. Der er imidlertid den uhyre store Forskel, at Landbruget har maattet tage den anden Stigning, den, der falder paa Indkomst og paa Formue, foruden at det har maattet tage Stigningen paa Ejendomsskatterne, saaledes at det har haft en dobbelt eller tredobbelt forlods Beskatning fremfor andre. Det er den Uretfær-